

Marián Šidlík

Len tu žiť

závist'

letné ráno je ako
dobrá káva
po dúškoch ho vychutnávam
... v poduškách
tvoja rozstrapatená hlava
s pramienkom vlasov do čela
v starom rozheganom kresle
drieme nedeľa
ťahám ju za nohy
(rada dlho spáva)
večne sa jej nepozdáva
tvoja nočná košeľa...
s perami páva

rozcitlivievanie

v srdci mám
teplé farby Algarve
veľmi intenzívne
vnemy
myšlienky netušených
túžob

občasné výbuchy
vášne
nezameniteľné vône
Juhu...

súmrak v Paríži

uchvacuje ma tvoj
prerušovaný... tlkot... srdca...
vynechávanie istých hlások
neistý vnem na sietnici tvojich očí
bočný smer vetra od Seiny
zvetrané ticho spomienok
(iba tak chvíľkovo nostalgicky)
scéna akoby vystrihnutá
z nemého filmu...
vyblednuté *Meno ruže*

všetko po starom

na dvere klope (so zatajeným
dychom) neónový splín
v zreničkách zatajuješ obavy
s jadierkami túžob...
mám rád tvoje saténové dotyky
a orgovánové rána
s výkrikmi drozdov

oratórium nepokoja

už ťa neťažá bezváhový
stav môjho tela...
vnímaš len prázdno v najjužnejšom
priestore mysle medzi oceánom chcenia
a hviezdami predstáv...

(zhmotnené echo uniklo pomedzi prsty)
tesne pred štvrtou hodinou rannou
... zemetrasenie sa nekoná

odjakživa

si moja *Marthasterias glacialis*
hviezdica zo starej krétskej vázy
... dcéra Luny
dotýkam sa ťa v pleistocéne snov
krabími rukami
nepolapiteľný ako jarný prísvit
v meandri Súmračnej rieky

v čakárni odnikiaľ nikam

som snivec-čarodej
v spánku cestujem do tých najodľahlejších
zákutí vlastného ja...
hľadajúc všetko to netušené
nepochopiteľné
najúchvatnejšie v nás...
a keď sa potom na brieždení
navraciam k sebe
z predizby rozvoniava jazmín
... je tu čas Navštívenia

(ne)spútane

temné nebo sa náhle rozjasnilo
hviezda Empirion (vzdialená miliardy
svetelných chvíľ)
ma zasahuje svojím prenikavým svetlom
striaslo ma od viny...
vstávam a dokorán otváram obloky

na šnúre povieva vypraná bielizeň
pospevujúc si
na raňajky mi chystáš
vajíčko namätko

čas návratov

v kamilkových očiach
sa ti zračí neistota...
vyberám (aby som ťa nezranil)
tie najtichšie slová
... váhaš
hašterivé vrabce frnk na strechu
chutí mi tvoj rumančekový čaj
s úsmevom

pochybnosti

žijem iba tak – naľahko
ako závan od krídla motýľa
ako páperie odfúknuté z púpavy
ako ospalý lúč
čo na okamih
prenikol žalúziou
aby prelomil vynútené ticho
ubolenej duše...
žijem iba tak – naľahko
akoby Večnosť mala prísť
v nestráženej chvíli
a možno sa... mýlim